

POSTANOWIENIE

14 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Maciej Kowalski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 14 listopada 2024 r. w Warszawie
zażalenia L.K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Siedlcach
z 23 maja 2024 r., V Ca 584/22,

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy
Oszczędnościowo-Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej w W.
przeciwko L.K. i A.G.

o zapłatę ,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w
orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

(a.z.)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 23 maja 2024 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach odrzucił skargę kasacyjną pozwanego L. K. od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z 4 kwietnia 2023 r. wydanego w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. przeciwko L. K. i A. G., wobec nieuzupełnienia braków formalnych skargi w postaci wykazania umocowania pełnomocnika do jej złożenia.

Sąd ten uznał, że w sytuacji gdy skarga kasacyjna została sporządzona 28 sierpnia 2023 r., a złożone - w wykonaniu zarządzenia z 23 lutego 2024 r.,

uzupełnionego zarządzeniem z 1 marca 2024 r., pełnomocnictwo zostało udzielone radcy prawnemu M. P. 20 marca 2024 r., to w chwili wniesienia skargi ww. pełnomocnik nie miała umocowania do jej wniesienia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany L. K., wnosząc o jego uchylenie w całości, zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie: 1) art. 87¹, art. 126 § 3, art. 130 § 1 i 5 i art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że pełnomocnictwo z 20 marca 2024 r. nie uprawniało do wniesienia skargi kasacyjnej, co doprowadziło do wydania postanowienia o odrzuceniu skargi; 2) art. 91 pkt 1 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że konieczne było przedstawianie pełnomocnictwa do wniesienia skargi kasacyjnej skoro nowelizacja Kodeksu postępowania cywilnego zmieniła przepisy odnośnie pełnomocnictwa i jego zakresu, a poza tym udzielone pełnomocnictwo nie wskazywało przed którymi sądami pełnomocnik może reprezentować pozwanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone orzeczenie jest wadliwe, chociaż nie wszystkie zarzuty podniesione w zażaleniu są uzasadnione.

Zmiana zakresu pełnomocnictwa procesowego, wynikająca z nowego brzmienia art. 91 pkt 1 k.p.c., wprowadzona ustawą z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 614), znajduje zastosowanie do pełnomocnictw udzielonych po dniu jej wejścia w życie (zob. postanowienie SN z 25 października 2023 r., III CZ 238/23). W konsekwencji, wobec treści pełnomocnictwa z 17 października 2020 r. udzielonego przez L. K. – k. 187, wezwanie pełnomocnika skarżącego radcy prawnej M. P. do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej przez złożenie prawidłowego pełnomocnictwa upoważniającego do występowania przed Sądem Najwyższym było zasadne.

Kluczową kwestią w badanej sprawie jest ocena, czy w wyznaczonym terminie braki formalne skargi kasacyjnej zostały uzupełnione.

Poza sporem jest, że w terminie wyznaczonym w przedmiotowych zarządzeniach Sądu Okręgowego pełnomocnik pozwanego złożyła, opatrzony datą 20 marca 2024 r. dokument pełnomocnictwa umocowujący ją do sporządzenia

i wniesienia w imieniu L. K. skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z 4 kwietnia 2023 r.

Z powyższego wynika, że brak formalny skargi kasacyjnej w postaci braku załączenia pełnomocnictwa wykazującego umocowanie pełnomocnika do reprezentacji przed Sądem Najwyższym został usunięty w określonym terminie. Nie można zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, według którego przesądzająca w tym zakresie jest data podpisania dokumentu pełnomocnictwa. Pojęcie pełnomocnictwa ma bowiem dwojakie znaczenie; z jednej strony oznacza pochodzące od mocodawcy umocowanie pełnomocnika do działania w imieniu mocodawcy, z drugiej natomiast, dokument potwierdzający to umocowanie. Od udzielenia pełnomocnictwa trzeba odróżnić jego wykazanie przed sądem (zob. uchwała SN z 27 listopada 2003 r., III CZP 74/03, OSNC 2005, Nr 1, poz. 6).

O uzupełnieniu bądź nieuzupełnieniu braku pełnomocnictwa decyduje treść dokumentu pełnomocnictwa, a nie data jego wystawienia. Odpowiada to istocie czynności uzupełnienia braków formalnych pism procesowych. W sprawie pełnomocnictwo zostało złożone w okresie biegu terminu wyznaczonego do usunięcia braku formalnego skargi kasacyjnej. Nie można wymagać, aby w ramach uzupełnienia braku formalnego skargi kasacyjnej pełnomocnik przedłożył pełnomocnictwo wystawione najpóźniej w dacie sporządzenia tej skargi (zob. postanowienia SN z 4 września 2008 r., IV CZ 68/08; z 11 marca 2015 r., II CZ 110/14; z 27 lutego 2020 r., III CZ 7/20; z 23 marca 2022 r., III CZ 2/22).

W konsekwencji opatrzenie dokumentu pełnomocnictwa procesowego datą późniejszą niż data wniesienia przez pełnomocnika skargi kasacyjnej nie uzasadnia odrzucenia skargi na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Z tych względów na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. uchylono zaskarżone postanowienie, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (art. 108 § 2 w zw. z art. 391 § 1, art. 397 § 3, art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.).

(a.z.)

r.g.